

[Løvig Simonsen]

» – at det samlede kvælstoftab fra landbruget til omgivelserne i dag er mindst 2 gange større, end det var for omkring 30 år siden,

– at det samme gælder kvælstoftabet til overflade- og grundvandet,

– at det er sandsynligt, at kvælstoftabet til overfladevandet fra landbrugsarealet under ugunstige meteorologiske forhold (stor nedbør) er op mod 3 gange større, end det (under de samme ugunstige forhold) ville have været for ca. 30 år siden, og

– at årsagerne til ovennævnte er 1) stigning i forbruget af kvælstofhandelsgødning og 2) stigning i foderforbruget.«

Så skulle det vist være på plads.

En anden udredning, jeg gerne vil nævne for at gøre det tekniske færdigt, er såmænd den redegørelse, der er kommet i betænkningen fra Miljøstyrelsen angående sikring af grundvandet mod forurening. Den er miljøministeren bekendt, og jeg er sikker på, at hr. Ahlmann-Ohlsen, som jo har stor interesse for grundvandet, vil lytte meget opmærksomt, når jeg citerer:

»Vandrådet finder dog anledning til at bemærke, at de foreslåede initiativer« – det drejer sig om NPO-handlingsplanen – »set ud fra et grundvandsbeskyttelsessynspunkt er utilstrækkelige. På baggrund af den nuværende viden er det således Vandrådets opfattelse, at det foreliggende forslag ikke i tilstrækkeligt omfang vil reducere det såkaldte markbidrags indvirkning på grundvandskvaliteten.«

Så er dette også på plads, og så behøver vi ikke så meget diskutere de tekniske nedsivningsmuligheder og udledningsmuligheder og målinger mere.

Det, det drejer sig om, er en nedbringelse af handelsgødningsforbruget, og når jeg nævner det, er det, fordi det er vigtigt, og det indgår også som element i den handlingsplan, vi har fremsat.

Jeg er nødt til endnu en gang at sige til de medlemmer af Folketinget, der har sagt, at vi var ude efter en bestemt befolkningsgruppe, at det er Socialdemokratiet naturligvis ikke. Jeg har ikke mulighed for at gennemgå hele vores 20-punkters handlingsprogram. Jeg nævnte, at der var en indsats over for de kommunale rensningsanlæg, der var en indsats over for industrien, der var også en indsats over for mange af de andre miljøproble-

mer, vi har, lossepladser bare for at tage én af tingene, kemikalielossepladser, det øgede tilsyn i amterne, bedre uddannelse osv. osv. Alle disse ting er indeholdt i dette program.

Så vil jeg sige til Det Konservative Folkeparti, at jeg har bemærket, at hr. Ahlmann-Ohlsen heroppefra har givet udtryk for nogle meget smukke tanker, altså den lyrik, som jeg har påpeget findes i det konservative miljøprogram »Pas Godt på Danmark«. Jeg har så også lagt mærke til, at hr. Grove har været ordfører for nogle andre synspunkter, nemlig at nok skulle man værne om tingene, men nu skulle vi ikke komme efter landbruget, for der var jo mange – sådan blev det i hvert fald udlagt – mange, mange miljøbeviste landmænd. Der var selvfølgelig også nogle af de andre; dem talte hr. Grove ikke så meget om.

Endelig var der hr. Henning Andersen, der klart gav udtryk for, at på Fyn stod det godt til. Ved nærmere undersøgelse kunne vi vise, at det stod knap så godt til, som han gerne ville give udtryk for, og derfor må vi også konkludere, at spørgsmålet om finansieringen, nemlig investeringsrammen, var vigtigt at få fat i. Miljøministeren har ikke på regeringens vegne givet tilsagn om, at det ikke kun er investeringsrammen for 1987, vi taler om, men miljøministeren har erkendt, at det, det drejer sig om, er investeringsrammerne for de perioder, vi taler om, altså en 4-årig periode, og man kan nu engang ikke gennemføre en aktionsplan, hvis man ikke også har de økonomiske midler dertil. Det vil sige, at kommunerne skal have lov til at holde deres udgifter til disse miljøformål uden for investeringsrammer og strafafgifter. Det drejer sig også om driftsudgifterne, når vi taler om det ansatte personale, der skal til.

Jeg er også nødt til at sige i forbindelse med dagsordenerne, at når vi har foreslået vores dagsorden, så er det på grund af spørgsmålet om bindende forskrifter. Jeg mener faktisk ikke, der er noget i vores dagsorden, som miljøministeren ikke kan nikke bifaldende til, men jeg forstår da godt, at man foretrækker den radikale dagsorden; den er mere uforpligtende, og jeg synes da også, det var smukt, at miljøministeren kom Det Radikale Venstre til undsætning. Det trængte det jo efterhånden til.

Men, hr. miljøminister, mens græsset gror, dør hørsemor. Vi udsætter problemerne.